לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בו ר' טובי' ז"ל רעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@ YAHOO.COM

שבת קודש פרשת משפטים – כ"ז שבט תשפ"ב Parshas Mishpatim - January 29 2022

הדלקת נרות שבת – 4:50 | זמן קריאת שמע / מ"א – 9:04 | זמן קריאת שמע / הגר"א – 9:40 | סוף זמן תפילה / הגר"א – 10:30 זמו לתפילת מנחה גדולה – 12:39 | שקיעת החמה שבת קודש – 5:09 | מוצש״ק צאת הכוכבים – 5:59 | צאה״כ/ לרבינו תם – 6:21

מולד חודש אדר א:

(יום ג') דינסטאג

פיט 16 חלקים

על נחיצות הזהירות באלו הדברים. ומלבד מה שנתנה להם דיז קדימה אפילו לעניני הקמת המשכן ראתה גם כן לנכון לפרט כל פרטיה בעת מעמד 'קבלת התורה'.

לדאבונינו רואים שגם אחר שגילה הקב"ה על חומרת הענינים שבין אדם לחברו. ישנם הרבה אנשים שזהירים מאוד בכל המצוות שבין אדם למקום. ורואים גם לנכוז להוסיף עליהם חומרות והידורים. אולם בבואם לענינים הקשורים בממוז מתהפר לפתע עורם. ושוב אין רואים בהם לא זהירות ולא דקדוקים ולא חומרות ולא הידורים. ונעשים כעיורים המגששים באפילה. מתעלמים הם ממכשילת הגזל אשר תחת ידיהם ר"ל. וכאמרתו השנונה של **הגאוז רבי משה פיינשטייז זצ"ל**. שהתאונז על כד ואמר. הלוא שו"ע 'חושו משפט' גדול הרבה מיתר החלקים שבשו"ע, ולפלא הוא שכמעט ואין שואלים אותו שאלות הנוגעים בעניני ממונות. בענינים אלו מכריע כל אדם לעצמו...

שמעתי פעם **מהגאוז הצדיק רבי זונדל קרוזר זצ"ל**. שיש הרבה המתנזרים לאכול בביתו של הזולת. שמא לא דקדקו היטב בכשרות המאכלים. אולם כשאותו מארח יזכה אותם בתמיכה ממונית יושיטו לו יד רחבה לקבלה. וכלל לא יערערו שמא איז ממונו כשר. אולם אני הייתי נוהג להיפר. אילו נזדמו לי להתארח מחוץ לביתי. והיה המארח מצהיר בפניי שכל המוצרים שבביתו הם בהכשר מהודר הייתי מאמיז לו. אולם אם יחפוץ זה להנות אותי בממונו. לא אסכים לקחת ממנו כל עוד שאיני יודע מה הם הליכותיו במשא ומתז. כי יש לחוש שמא מרוויח את ממונו שלא ביושר ח"ו ואיז זה ממוז כשר. יקח כל אחד את הדברים לתשומת לבו להזהר היטב בממון הזולת, ובפרט אלו העוסקים במשא ומתן אשר בוודאי מזדמנות להם הרבה שאלות בעניני ממונות. ויקבל כל אחד בעצמו שלא להקל ראש בכר. אלא על כל שאלה המתעוררת בענינים אלו יעשה שאלת חכם ויתנהג על פי הוראתו.

אחד בוטח בזולת השי״ת. והיינו ששם בטחונו באחר. או שבוטח על כוחותיו וחו״ש יאמר "כוחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה". הרי השי"ת מסיר השגחתו מעליו. ומניחו ביד מי שבטח עליו. ומדה טובה מרובה. שאם אחד שם בטחונו בהשי"ת שהוא ית' יעזרהו, הרי הוא זוכה להשגחת השי"ת באופן נפלא עד מאוד.

וזהו התכלית של תפילה, שאין התכלית רק אמירת הבקשות ע"י פיו, רק עיקר התכלית בתפילה הוא לבא לידי ההכרה שאיז עוד מלבדו. ואיז מי שיוכל לעזרו אלא אר ורק אבינו שבשמים. ועל דרר זה ביאר **ספר העיקרים** (מאמר ד'. פרק י"ח) למה יועיל תפילה, שהרי אם כבר נגזר הגזירה על האדם. הרי יקרה אותו הדבר בין אם יתפלל ביז אם לא יתפלל? ותי' שאיז זה קשה. משום דגזירת ה' הוא רק על האדם במצבו, אבל תפילה מתרומם האדם ממדרגתו, וכשהוא באותו מדריגה גבוהה יותר. לא יקרה לו כל אוז. ע"ש כל אריכות לשונו. מ"מ חזינו מדבריו. שיסוד של תפילה אינו רק אמירת בקשת וצרכים מאת הבורא ית'. אלא הענין הוא להתרומם ולהתעלות מעלה מעלה במדריגת האדם. אך לא נתבאר איך 'תפילה' מתרומם האדם? אלא שהעניז הוא. שעצם התפילה כראוי וכנכוז. מתרומם האדם עד שמגיע למדרגת הכרה בבורא עולם "שאין עוד מלבדו" שמכיר שאין מי שיכול לעזרהו אלא אבינו שבשמים. ועל תפילה זה. השי"ת שומע כמו ששומע לתפילת יתום ואלמה. שהם סומכיז עליו. שאיז מי שיכול לעזרם רק אבינו שבשמים.

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם וגו' (כא-א) - עניני בין אדם לחבירו הם מעיקרי התורה

תנה אלו המשפטים הלוא נאמרו למשה עם יתר דיני התורה אחר עלייתו ההרה משר ארבעים יום. אולם שנויים הם בתורה בעוד שלא סיימה לספר על מעמד 'הבלת' תורה'. כפי שרואים להלז בסוף פרשתז (פרק כד) שאחר שסיימה התורה לפרט 'דיני ממונות' שבין אדם לחבירו חזרה לענין הראשון וממשיכה לתאר שוב את המעמד הנשגב של מתן תורה, ואת הקורות לאחר מכן בעליית משה ההרה. על כך הקשה **מרן בעל ה׳חתם סופר׳**. למה ראתה התורה לנכוז לעשות כז? הלוא ערבוב פרשיות שנינו כאז! מז הראוי היה שיסיים מתחילה כל פרטי המעמד הנשגב. וביניהם גם עלייתו של משה ההרה, ורק לאחר מכן ישנן ההלכות שנאמרו לו בשמים ממעל?

גם אם היה כתוב כסדר הזה. והיה משנז את המשפטים שביז אדם לחבירו רק אחר שגמר לספר על מעמד 'קבלת התורה' היה גם כז מקום להקשות. שהרי זה המעמד לוא היה 'מעמר הרבקות', מעמד המקשר את האדם לבוראו, אם כן מן הראוי היה שיצווה באותו מעמד על בניית המשכן וכליו. שתכליתם להשרות השכינה בישראל. ימה לנו לעת כזאת על עניני 'חושן משפט' שאין ענינם מורה כלל על דבקות.

וראה שם ב'חתם סופר' מה שתירץ על פי דרכו. ואני בעניי אמרתי ליישב את הדברים בדרך אחר. דהנה 'קבלת התורה' הלוא היה מעמד של חיבור 'קוב"ה וישראל'. אלמלא נאמרו דיני בין אדם לחבירו באותו מעמד היה פתחון פה לטעות שעיקרה של תורה הם רק בדברים התלויים בביז אדם להקב"ה. כי בכר מעוררים את הדבקות אל השי"ת. ויבואו ח"ו לזלזל בענינים שביז אדם לחברו. על כז ראתה התורה לנכוז להורות

ליסודים כשת הרב אברחם דניאל ליסודים מאת חרב אברום דניאל אברום דניאל אברום אברום אברום אברום

אם ענה תענה אותו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו ... (כב-כב) - איזה תפילה השי"ת שומע

ל^י **רבינו בחיי**: "זיתכן לפרש בזה כי דרך בני העולם שהם עלובים באיזה דבר שיהיה מושיעים ועוזרים. והיתום והאלמנה הם חלושי הכח איז להם עוזרים. לכר לא יבטחו באדם כי אם בהקב"ה שהוא עוזר ומושיע ומגז, ובעבור זה יודיע הכתוב כי הם נעזרים יותר מכל אדם", עכ"ל. מבואר מדבריו, שהיסוד מדוע הקב"ה שומע לתפילת יתום ואלמה יותר משאר תפילות אינו רק משום שאין להם אב. ואין לאלמנה בעלה. אלא הטעם הוא משום שהני בני אדם איז להם על מי להשעז. וע"כ הם בוטחים רק על אבינו שבשמים. ותפילתם הם תפילה גמורה אם בטחוז גמורה בהשי"ת שיעזרם. וא״כ, אינו רק דוקא אלו שהשי״ת שומע לתפילתם, רק כל מי שמתפלל עם הרגש זה. שאיז לו שום עזרה רק מאת אבינו שבשמים. השי״ת יעזרהו וישמע לתפילתו. שהנהגת השי"ת עם כל אחד ואחד תלוי כפי הדרגה אשר הוא סומר על השי"ת יעזרהו. כמו שכתב **החובת הלבבות** (בתחילת הפתיחה לשער הבטחוז) וז"ל, "שאם יננו בוטח באלהים בוטח בזולתו. ומי שבוטח בזולת ה' מסיר האלהים השגחתו מעליו. מניח אותו ביד מי שבטח עליו". עכ"ל, הרי, החובת הלבבות כתב יסוד גדול. שאם

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Kashrus in the Kitchen (27), Separation of Meat and Dairy.

Stove-Tops. Last week we mentioned that a taste will not transfer from one vessel to another if the point of connection is clean and dry. Since there is a minority opinion that argues on this point, we try to avoid letting it happen, but if it does happen, it does not become *treif* to require *kashering*. Therefore, if a hot *fleishig* pot touched a hot milchig pot and they were clean and dry on the outside, they are not affected. **Rav Elyashiv** z"? is quoted (1) as permitting it if one of the pots is "aino ben yomo" - it has had no hot contact with its specific type [meat or milk] for 24 hours. Thus, the following are suggested procedures for stove-top usage.

- 1) On a regular 4-grate stove, one should designate 2 burners for meat usage and 2 for milk usage. If it is a newer stove-top that and some go lengthwise covering 2 fires eachl, the designation should be one full grate for milk and one for dairy.
- 2) If one needs to cook 3 or 4 of the same type at one time, he can "cross the line" and use the other 2 grates. This is because when needed, we rely on the basic *halacha* that the grates remain parve. We also combine the fact that the ongoing usage might be like *kashering*, plus the fact that they are very often aino ben vomo.
- 3) All the above is true as long as the grates are clean.
- 4) It is a good idea to prevent over-flowing from the pot onto the

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א, ראש כולל עסרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס

> grates, by cooking with three-quarter full pots, not higher. If a spill or splash onto the grates occurs, one should clean it off with water (not hot) and detergent and let the fire burn under it for 5 minutes at full blast to be like *kashering*. Then, one can go back to the above-mentioned designation and "cross the line" when necessary. Some prefer to wait 24 hours after the splash or spill before "crossing the line" again. [There is also strong logic to say that the grates don't need kashering after a spill that occurred while the fire was on, because the fire dries and burns it instantly before the grate absorbs any taste, see **Igros Moshe** (2). Since this is not a certain *heter* as mentioned in *Igros Moshe* (Y.D.) and spills and splashes often occur after the fire is off, one should still do this form of *kashering* after a spill or splash.]

- has only 2 larger grates [some go across covering 2 fires each 5] Many stove-tops have an enamel gap separating the two sides of the stove-top which gentiles use for putting down pots before and after cooking. We should not use that part at all, because splashes commonly get on that area and it cannot be kashered. It should be cleaned often, or if one sees splashes there. If one did put a pot down on there, he should ask a shaila, noting if it was clean at the time and if he was aware of any splashes in the last 24 hours.
 - 6) There are glass stove-tops where one cooks directly on the glass without any metal grates. They have additional problems which will IY"H be discussed next time.

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – מועד קטן דף יז.

חרים וו The Housekeeper of *Rebbi* witnessed a father raise his hand to his son. She said this father should be put in "לפני שור לא תרגו מכשרט" because the son might have hit him back & would be *oiver* "מכה אביו". The "מכה אבינ" because the son might have hit him back & would be *oiver* "מכה אביו". to be *oiver* an *issur* דרבע. he is *oiver* the איסור דאורייתא. Because iust like giving inappropriate advice is an איסור דאורייתא. making someone be *oiver* a לאו דרבע is certainly considered "אינה הוגנת לו" & should certainly fall under the *issur* of "לפני עור" on a דאורייתא

The **משנ"ב** paskens [תקכר-לב], if a gravedigger won't dig a grave for us on יי"ט שני unless we discuss payment with him or actually give him cash, even though this gravedigger is being *oiver* talking about & even taking money on א"ט שני may comply because א"ט שני regarding a מת is like מת and we are מיקל are Ray Elchanan zt"l, asks: By giving in to the grayediager even though he's being oiver a ברבוד המת for דארייתא. aren't we are being oiver the צ"ע א "לפני עור" אם "לפני עור" אורייתא we may not be oiver a צ"ע.

Some *Poskim* (עכו"ם no using to an עבר מן החי one gives wine to a עבר מן החי to an עבר מן החי but ultimately the *nazir* doesn't drink or the gov doesn't eat, is he oiver anyway? Is one oiver as soon as he places the stumbling block, even if the other doesn't stumble, or must one ultimately stumble in order to be oiver? Is the Lav an issur of causing one to do an aveira, or just putting someone in a situation where he can be *oiver* an *aveira*? The מכשול never happens. ע"ש. to say that one would not be *oiver* if a מכשול never happens. ע"ש.

The Gemara [קידושין לב]. relates that יהוא wanted to test his son Rabah's anger threshold & ripped silk in front of him. How could Rav Huna tempt his son to get angry at him? Wouldn't Ray Huna be *oiver* כ"ל? The Gemara answers that Ray Huna was המרשל his kayod. so that even if Rabah would yell at him, he wouldn't be oiver Kibbud Av. Why is the Gemara concerned that Rabah might get angry & then Rav Hunah is oiver? Some bring a proof from here that we see that if Rabah would pass the test & not get angry, Rav Huna would not be oiver

R' Shlomo Ephraim M'Luntzitz zt"l (Kli Yakar) would say:

Most illnesses are caused by food that is ingested, or from an intensification of מברבד" הסרתי מחלה מקרבד" internal forces within the body. Hashem promised to send His blessing in both of these areas, blessing the food one eats - 'your bread and water' - as well as 'removing sickness from your midst' - making sure that illness does not come from within.'

A Wise Man would say: "Kindness is one thing you can't give away. It always comes back." § 103.850

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

PEEL away what can interfere with vour REVERED connection with Hashem לב יודל מרת לחשו /to each his own.

apprx verifiable signatures 855.400.5164

Mazel Tov to Dovid & Nesva Sanders, and to all the Grandparents, on the bris of Menachem Netanel. Mavthev ll see much nachas from him & may he grow in חורה and יר"ש.

אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת איז לו דמים ...

During his over thirty years of political activity in the Israeli Knesset, **Rabbi Shlomo Lorincz** z" served as a member of the Knesset's Defense and Foreign Affairs and other committees, and worked to help Mosdos HaTorah and the Chareidi community in general. He garnered tremendous respect from fellow MKs, religious and non-religious alike, for his honesty, integrity, conviction and acumen. At the same time, he was respected by the Gedolei Hador for his practical intelligence, his dedication, and ability to be mekadesh Shem Shamayim in every setting. Prime Minister David Ben Gurion used to enjoy talking with him, and once asked to show him where in the *Torah* there is any hint to an exemption from army service for yeshivah students. Rabbi Lorincz promptly showed him the **Rambam's** description of Shevet Levi and the Prime Minister was mightily impressed. He was the only person able to report the impressions of the famous meeting between the **Chazon Ish** and Ben Gurion from the perspective of both individuals.

In the early 1950's, there was an incident that took place which landed two Israeli brothers in jail. The two brothers lived out in a farming community and shared a large ranch house. They had a barn and a chicken coop and they lived a simple life, albeit not a very religious one. One night, a man broke into their chicken coop with the intention of stealing their property and causing damage. The brothers were alerted to the break-in and accosted the man, who put up quite a struggle. Together, the two brothers fought back and struck the man a terrible blow that killed him. The authorities arrived and did not believe the brothers' account of how the story went down, and the two brothers were arrested and thrown into an Israeli jail. After a long and showy trial, they were found guily and sentenced to multiple years in prison for murder.

One day, Rabbi Lorincz received a message in his office from none other than the Chazon Ish, R' Avraham Yeshaya Karelitz zt". It was not long before the Tzaddik passed away, and he asked Rabbi Lorincz to please implore the President of Israel at the time, Yitzchak Ben Tzvi, to wave the remaining years on the sentence of these two brothers, and allow them to go free. Rabbi Lorincz was surprised. He, like most other people, had forgotten about this trial, which was sensationalized over eight months prior in the Israeli press, but had now shifted out of the public's consciousness.

He went to the home of the *Chazon Ish* and found him lying on his bed in a weakened state. He asked the *Tzaddik* why he felt he should go to President Ben Tzvi at this time on behalf of 2 convicted murderers? The Chazon Ish replied, "Al pi halacha, these two brothers should not have been found guilty of murder and sentenced to such a long imprisonment. It would seem that this appears to be a case of 'הבא במחתרת' of which the Gemara rules: 'הבא להרגד השכם להרגד' - 'If someone comes to kill you, kill him first.' (Sanhedrin 72b) They found someone breaking into their property and did not know what his intentions were, so in order to protect themselves and their possessions, they fought back and he was killed. For this, they should not have to serve such a long sentence." The Chazon Ish added that he should tell the president in his name that eight months in prison is long enough, but that they do not need to serve any longer than this. Rabbi Lorincz wasn't sure why the president would listen to him but at the behest of the *Chazon Ish*, he pledged to do all he could to set these men free.

Rabbi Lorincz made an appointment and brought the case to Ben Tzvi. He explained that the Chazon Ish feels eight months is enough and they should be set free. The president's face took on an expression of surprise. "I have heard all about the greatness of the Chazon Ish, but I never realized to what extent. For him to be so concerned about two brothers whom he does not even know personally, and to even calculate how much of a jail sentence they should serve, that is beyond my comprehension. I will see what I can do on their behalf." Indeed, not long after, the brothers were released from jail.

The two brothers returned to their farm, but now they were changed men. After recognizing the kindness that was shown to them by the *Chazon Ish*, they became serious *Yarei Shamayim* and *Bnei Torah*, and spent much of their days learning.

describes the impending punishment that will befall the Jewish people because of their continued employment of Jewish slaves after the allotted six years of service had passed. However, we must understand, why indeed is it a sin to keep a Jewish slave if in fact the slave wishes to stay?

The Bluzhever Rebbe, R' Tzvi Elimelech Shapira zt"l explains that a deeper analysis into the mindset of a slave is warranted in order to better understand why it is imperative for a Jewish slave to be set free after six years. In the world of servitude, the slave lives and breathes for his master and he continues to do so until the moment he is set free. While

slaves – albeit with certain restrictions, Yirmiyahu HaNavi runs to do his master's bidding out of sheer fear of his master. when the word "עברי" is appended to it, the fear changes to love – for the slave is in servitude on his own volition and free will. So, while a fearful slave will ultimately do his master's bidding, a slave who loves his master will go to the ends of the earth to make his master happy.

> As true *Torah* Jews we strive to conflate the two types of slaves in order to better serve *Hashem*, with a combination of profound love and a healthy dose of fear. On the other hand, a Jewish slave who is in the service of a physical master will never be able to meld the two mentalities into one, and so he must be set free as soon as possible.

כי הוא כסותה לבדה הוא שמלתו לערו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני ... (כב-כו)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

R' Ezra Altsholer zt''l in his sefer תקנת עורא asks: Why does the word "כסותה" appear in the feminine form (כתיב), yet it is read "כסותני", in the masculine form (קרכי)? And why does it say שלמת and then change to שלמת with the lamed and mem reversed?

He explains, based on the Gemara (Nedarim 49) that due to abject poverty, Ray Yehuda and his wife shared one garment. **Rashi** and the **Ran** explain that due to the garment's *chashivus* to them, when Ray Yehuda would don the cloak he would make a bracha, "ברוך שעטני מעיל". Although it was a far cry from an expensive item, since it was their only article of clothing it was cherished and given the name שמלה" refers to a respectable garment whereas "שלמה" is an insignificant piece of clothing.

The Zaida (Baal Machsheves Haley) added, "שמב" can be read "שם - לה" - it has a name. And "שלמה" can be broken down to read "של- מה" - what is it already? The posuk is stating the lender's view "של- מחבל שלמת רעד" - you say it's "shel mah" not worth much, but for the borrower it may be "כסתתה", both of theirs, and is essential to them. Therefore, you must return it.

This *machshava* can apply many times in our daily lives. People have the tendency to have fun at another's expense. justifying it by saying, what's the big deal? It's only a joke. It's only a chair, etc ... The other person, however, can be hurt or feel violated, indefinitely. The *Torah* is teaching us to think about 'yenem'. The posuk concludes "היה כי יצעק אלין שמעתי כי חנון אני". Simply understood, the borrower will call out in pain and *Hashem* will listen to his woes. The **דעת זקנים** however, explains the posuk conversely: If you do indeed return the collateral, so benevolently, the poor man will call out to *Hashem* in prayer on your behalf! *Hashem* will listen and bestow continued good upon you in return for that kindness!

As we all know, Klal Yisroel's kindness is world renowned. In return for all the good that we do for others, may הקב"ה perform the ultimate *chessed* with us - the hastening of *Moshiach*, thereby ending this quagmire we call *galus* ... יכי חנון הוא

משל למה הדבר דומה

ואם אסון יהיה ונתתה נפש תחת נפש ... (כא-כג)

משל: Not too long ago, the son of **R' Avigdor Nevenzahl** You are not allowed to go to the wedding because *chas* shlit'a, talmid muvhak of R' Shlomo Zalman Aeurbach zt"l, and R"M at Yeshivat Hakotel in the Old City of Jerusalem, made a *chasunah*. He was marrying off his son, and the wedding was to take place in *Bnei Brak*.

The morning of the wedding, the father of the *chosson* tested positive for Covid-19, and he was in a quandary. He quickly called his father, a renowned *posek* whose time is very precious. In fact, R' Nevenzahl almost never leaves the Old City of Jerusalem. He spends his days and nights learning and paskening shailos for klal Yisroel.

would rejoice with him from afar. However, he called his be a *mazik* and cause harm to a fellow Jew.

father on the morning of the wedding, asking him what to do.

R' Nevenzahl told him, "My son, you must stay home. v'shalom you can be a mazik (damage) others and make people sick. This is your first consideration. Now, of course, we have to think about the *chosson* and the *simcha* he will be without. So, even though you know how I feel about leaving the Old City, I will go to the wedding instead of you."

נמשל: This is how a Jew lives his life, by putting others before oneself to ensure that others do not get hurt. The Ray didn't decide what he wanted to do and fit the *Torah* into his own feelings and schedule. Rather, he shaped his own emotions and feelings according to what the Torah His son already knew that his father would likely not be considers to be the correct way to act and the proper *middos* attending the wedding since it was in *Bnei Brak*, and he one must project. The main thing was not to *chas v'shalom*

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם ... (כא-א)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

This week, we are introduced to an entire parsha delineating many of the laws pertaining to damages. All of the halachos that are spelled out for us in this *parsha* are teaching us how careful we must be not to cause harm to a fellow Jew.

The words, "מאלה המשפטים אשר תשים לפניהם" teach us that the laws of the *Torah* must be set out very clearly, very carefully Rashi says they must be, "Like a seuda that is set out in front of a person." This is how Torah should be taught: with clarity and understanding, leaving no room for misinterpretation. A story is related by **R' Yitzchok Zilberstein** shlit'a in his sefer Chashukei Chemed (*Pesachim 42 a*) about a man who once visited a small town in the United States, just as they were in the middle of a funeral. The man was quite surprised to see how the community members removed all the Sifrei Torah from the Aron Kodesh and, with much singing and dancing, began to make hakafos around the coffin. Surprised, the man asked someone what was going on? Is this a funeral, or is it Simchas Torah today? An old-timer of this small town very proudly answered that many years ago, a big *Talmid Chacham* came to their out-of-town community and remained there for a *Shabbos* He was invited to give a drasha in shul, and he mentioned that there is a minhag in Yerushalayim to make hakafos around the niftar at his levaya. The community felt that this was a beautiful custom that they wished to adopt. With lots of good will and very little knowledge, they adopted this unique "custom" and made Simchas Torah hakafos at every levaya in their town!

Hashem tells Moshe, "THESE are the laws that you should set before them." Torah law must be very clear, especially when it comes to how we are supposed to treat other people. There must never be ambiguity. Unfortunately, people are often blinded by their own sense of self-righteousness, which does not allow them to see things clearly. Often when people are hurt by others. all of the "laws" of Bein Adam L'chaveiro go right out the window. We must work to treat each Jew with care and kindness.